

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 49 (945) | Субота, 21 грудня 1985 року | Ціна 2 коп.

XXVII З'ЄЗДУ КПРС — ГІДНУ ЗУСТРІЧ!

Завдання 1986 року — до форуму комуністів

Нечуючи трудівники про-
мислових підприємств м.
Павлограда активно вкло-
чилися в змагання на честь
XXVII з'їзду КПРС. Вони
докладають усіх зусиль,
щоб з чисто зустріти фо-
рум комуністів нашої країни,
зробити вагомий внесок у змінення економічної
могутності рідної держави,
в справу збереження миру
на землі.

Ударники комуністичної
праці, ветерани виробничого
здатства з першого подання.

«Павлоград-
ський хімічний завод імені
60-річчя Жовтня» оператор
І. І. Корховой, жерстянник
В. І. Трубник, слюсар В. І.
Романенко, які серед пер-
ших на своєму підприєм-
стві ще 1 січня 1985 року

започаткували осо-
бисті завдання
одинадцятий п'ятирічник
нині успішно працюють в
рахунок 1986. Їх продукція
тільки відмінної якості і Н. М. Рева, взуттєвики шкір-
заводу В. І. Федченко, І. П.
Пахомов, які теж зобов'яза-

лися до дня відкриття пар-
тійного форуму завершити
виробницче завдання 1986 ро-
ку.

Перед з'їздівське соціаліс-
тичне змагання серед членів
УТОГ м. Павлограда шир-
иться і набирає сили. В його
авангарді крокують
кращі трудівники міста, які
іграють зробити вагомий
внесок у всенародну підго-
товку до XXVII з'їзду
КПРС.

I. ЗИНЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Резерви — в дію

Вагомих результатів у
боротьбі за ощадніше ви-
трачання сировини домог-
лися трудівники Житомир-
ського УВП. За дев'ять мі-
сяців нинішнього року на
підприємстві зекономлено
7,5 тисяч метрів тканини,
на 5,2 тисячі карбованців
фурнітури, 22 тисячі кіло-
ват-годин електроенергії, що
у цілому становить 17,7
тисяч карбованців.

Взяті соціалістичні зобо-
в'язання виконані успішно. Так, рубіж 5 тисяч
карбованців зекономлених
ресурсів досягнуто завчасно,
а до кінця року еконо-
мія складатиме 19,2 тисячі
карбованців. Це дасть мож-
ливість випустити продукції
додатково на 28 тисяч кар-
бованців.

M. ГРИЩЕНКО.
м. Житомир.

Готуючи трудові дарунки

За гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС змагаються всі члени великого трудового колективу Харківського виробничого об'єднання «Завод імені Малишева». Тон у трудовому суперництві серед них задають і правофлангові п'ятирічки, кращі трудівники компактної групи глухих.

Віра Манохіна — одна з тих, на кого рівняються, чи здобути у праці є орієнтиром для інших. Перефасає пітерирка навчила своїх професій 15 виробничин, працює з особистим клеймом, її девіз — висока якість — насамперед.

Вагомий внесок у вико-
нання виробничих програм

робить член УТОГ, чис-
тильник відновник і заготов-
ник Микола Водяницький. На заводі трудівник вже нагороджений 25 років. Ветеран нагородив
її медаллю «За трудо-
ві відзнаку». Одинадцять
закінчила відповідно до
п'ятирічки М. Водяницький

закінчила ще в квітні 1985

року.

Доброї слави зажили у колективі підприємства сло-
варі механоскладального
цеху Микола Шилков, Мат-
вій Рижкін, токар Юрій
Мошкін. Про трудові здо-
бутки цих та інших чудо-
зебів звісно підвищені соці-
алістичні зобов'язання, взя-
лися до дня відкриття пар-
тійного форуму завершити
виробницче завдання 1986 ро-
ку.

На честь XXVII з'їзду КПРС.

Цьому патріотичному ру-
ху буде значною мірою сприяти широке обговорен-
ня нової редакції Програми
КПРС і проекту Основних
напрямів економічного і
соціального розвитку краї-
ни на 1986—1990 роки і на
період до 2000 року, яке проходить у колективі не-
чуючих. В цій важливій по-
літичній роботі активну
участь беруть старший ін-
структор по роботі серед
глухих Людмила Полякова,
перекладач Віра Сидоренко.

A. РОСИНСЬКИЙ.

З участю зарубіжних фірм

Спорудження швейної та фабрики заступник міні-
стера легкої промисловості
УРСР Б. В. Носаль. Ця по-
дія, сказав він, є втіленням
співробітництва між на-
родами.

на практиці зовнішньоподі-
бітничого курсу нашої партії
з участию і змінотою французь-
кої фірми «Вестра Юніон».

Спорудження швейної та фабрики заступник міні-
стера легкої промисловості
УРСР Б. В. Носаль. Ця по-
дія, сказав він, є втіленням
співробітництва між на-
родами.

Директор з міжнародних

ПО РЕСПУБЛІЦІ

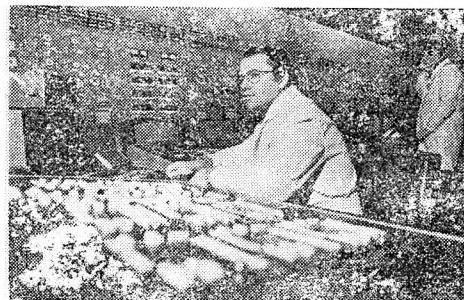
Миколаїв. Корабелі суднобудівного заводу імені 61 комунара, готуючи гідну зустріч наступному з'їзду партії, достроково виконали завдання одинадцятої п'я-
тирічки по зростанню продуктивності праці. Нинішнього року в короткі строки було збудовано головне рефрижераторне судно Нової серії «Бухта Руська», яке на міжнародній виставці «Інріпром-85» було від-
значено Почесним дипломом і дістало високу оцінку спеціалістів.

Уже понад 230 бригад суднобудівників завершили виконання п'ятирічних планів. Додатково до завдання видано продукції на мільйони карбованців, у півтора рази збільшено обсяг виробництва товарів народного споживання.

Включившись у соціалістичне змагання на честь XXVII з'їзду КПРС під девізом «XXVII з'їзду КПРС — 27 ударних декад», 382 бригади зобов'язались виконати завдання двох місяців 1986 року до дня відкриття з'їзду партії.

На зім'їку: комуніст М. О. Ніконенко з молодими членами своєї бригади Віталієм Свистуновим та Іваном Злобіним за розборкою робочих креселень.

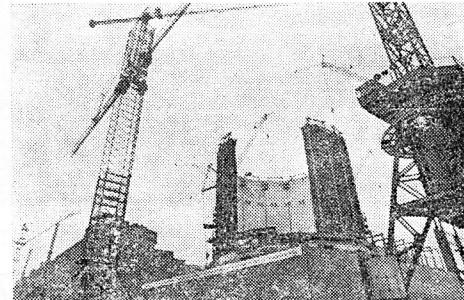
Фото О. Кремка.

Запорізька АЕС відкрила якісно новий етап у розвитку атомної енергетики країни — потокове серійне будівництво типових атомних електростанцій. Недавно Державна комісія прийняла другий її енергоблок по-
тужністю один мільйон кіловат.

А на четвертому енергоблоці бригада лауреата Державної премії СРСР В. І. Чурлова веде монтаж металоконструкцій реакторного відділення.

На знімках: вгорі — блоковий щит управління енергоблоком № 2. Вахту несе старший інженер управління реактором комсомольський Сергій Попов (на передньому плані); внизу — іде монтаж четвертого енергоблока.

Юніон» Р. Сабуро і директор фірми по експорту М. Вуорела відзначали, що їх фірми вважають своїм об'єктом виконувати договірні замовлення в строк із високою якістю.

Нова фабрика вже влітку 1987 року видаст свою продукцію.

Фото О. Красовського (Фотохроніка РАТАУ)

(РАТАУ).

НА ДОПОМОГУ ДОПОВІДАЧАМ, ПОЛІТІНФОРМАТОРАМ І АГІТАТОРАМ

ДЕНЬ ПОЛІТИЧНОГО ІНФОРМУВАННЯ

Тема: Наполегливо добивається раціонального витрачання всіх видів ресурсів.

ЛІТЕРАТУРА:

Матеріали Пленуму ЦК КПРС, 23 квітня 1985 року. К., Політвидав України, 1985.

Матеріали Пленуму ЦК КПРС, 15 жовтня 1985 року К., Політвидав України, 1985.

Проект Програми Комуністичної партії Радянського Союзу (Нова редакція). К., Політвидав України, 1985.

Проект Статуту Комуністичної партії Радянського Союзу (з пропонованними змінами). К., Політвидав України, 1985.

Проект Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР за 1986—1990 роки і на період до 2000 року. К., Політвидав України, 1985.

Горбачов М. С. Корінне питання економічної політики партії. Доповідь на нараді в ЦК КПРС з питань прискорення науково-технічного прогресу 11—12 червня 1985 року. К., Політвидав України, 1985.

Горбачов М. С. Немеркучі традиції трудового подиву. Промова є заключне слово на зустрічі ЦК КПРС з ветеранами стахановського руху, передовиками і новаторами виробництва 20 вересня 1985 року. К., Політвидав України, 1985.

Про підсумки квітневого (1985 р.)

Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій республіки по підготовці до ХХVII з'езду КПРС і ХХVII з'езду Компартії України. Доповідь товариша В. В. Щербицького на Пленумі ЦК Компартії України 21 травня 1985 року. «Комуніст України», 1985, № 6.

Виступ В. В. Щербицького на Пленумі ЦК Компартії України 3 грудня 1985 року. «Радянська Україна», 1985, 4 грудня.

Щербицький В. В. Наполегливо добивається раціонального витрачання всіх видів ресурсів. «Радянська Україна», 1985, 13 листопада.

Берегти і збільшувати соціалістичну відповість. (Передова) «Комуніст», 1985, № 14.

Лойко М. Режим економії — справа загальнопартійна, загальнонародна. Плані зі збов'язання по економії — під контроль. «Під пропором ленінізму», 1985, № 18.

Ресурсозбереження і науково-технічний прогрес. З досвіду роботи по ресурсозбереженню і зниженню матеріаломісткості в Українській СРСР. К., Політвидав України, 1985.

Економія і бережливість — резерв прискорення економічного зростання. «Політическое самообразование», 1985, № 10.

Вона не цурається ніякої роботи, прагне завжди виникнути у сутність справи, постійно вичіться. Така стараність, цілеспрямованість робить її завжди і в усьому першою.

Жоден керівник не стає відразу керівником. Так і у стартовій діяльності молодого голоти осередку, колишнього секретаря комсомольської організації Харківського УВП-1 були труднощі, ускладнення, які виникали внаслідок браку життєвого досвіду, відсутності якості керівника і людини, що приходять лише з роками. Було від чого власне у відміні. Але Т. С. Пісоковець не з таких. Вона не соромилася порадитися і починала у свою секретаря облівіділу, бухгалтера, інструкторів. Але й цього було недостатньо, щоб зростати, піднімати свою роботу і роботу інших на рівень вимог часу. І тоді Тетяна Сергіївна вирішила не повертатися у будівельному інституті, який вона тимчасово залишила на IV курсі внаслідок хвороби, а поступати знову —

інститут культури. Освіта такого профілю, за її думкою, повинна була більш ефективно сприяти її роботі.

Тетяна Сергіївна готовиться до екзаменів на заочне відділення, успішно складає їх і через п'ять років з відмінними оцінками закінчує вуз. Це легко сказати «закінчує», а скільки це праці, наполегливості, як часом хотілось все кинути. Були безсонні ної і сльози. Але цього ніхто не бачив, не вправилах Тетяни Сергіївні засмучувати інших своїми труднощами і зневагами. До того ж і на роботі облівіділу не появився імені позначатися, і діти повинні бути доглянуті, її особисто про себе подбати треба.

Близько десяти років Тетяна Сергіївна на посту голови Харківського облівіділу УТОГ, колектив якого здійснив чимало добрих і корисних починань, розв'язав багато проблем. Зокрема, вирішено кадрове питання: в облівіділі із культурно-западілого працює 80 процентів співробітників з вищою і середньою спеціальною освітою. Налагоджено зв'язок з підприємствами міста, де зі дружелюбною засмученою глухою, зокрема, з заводом імені Малишева —

З ювілеєм Вас, Тетяно Сергіївно! Доброго Вам здоров'я, успіхів у вашій нелегкій, але такій потрібній роботі.

А. КОВАЛЕНКО,
директор Харківського будинку культури.

Вручили естафету

МОЛОДИМ

Вечір «Славимо працю, що засвічує зірки» був присвячений молодим робітникам та їх наставникам і відбувся нещодавно в Одеському обласному будинку культури. На урочистий захід запросили ветеранів, наставників Одеського виробничого об'єднання «Електрік» Галину Павлівну Січку, Любов Іваніну Шевченко, Анатолія Якимовича Іваненка, Леоніда Сергійовича Петрунського.

Ведучі вечора М. Ю. Гембайло та І. Л. Луноюкова ознайомили присутніх з біографіями цих людей, такої різноманітності видовідмінної праці. Галина Павлівна працює в підприємстві 20 років. Пройшла шлях від слюсаря-складальника до майстра дільниці. Неодноразово захочувалася за суміншту, виконавчо-документну працю. Ше більший трудовий стаж у Леоніда Сергійовича — 42 роки. З них 30 років віддані «Електріку». Батьківщина високо цінує самовіддану працю ветерана, нагородивши його Почесною Грамотою Президії Верховної Ради СРСР. Трудові біографії інших почесних

Ветеран праці Олександра Василівна Козинчук з 1953 року трудиться на Вінницькому УВП швачкою-мотортрюкі.

Ударниця комуністичної праці особисту п'ятирічку завершила рік тому і зараз виготовляє продукцію у рахунок 1987 року.

Фото І. ЩЕРБАНОКА.

У міру зростання економічних можливостей країни підвищуватимуться реальні доходи трудящих. До 2000 року вони повинні збільшитися в 1,6—1,8 раза. Провідна роль у піднесені добробуту і матеріально-стимулуванні, як відзначається в передділовських документах, протягом першої фази комунізму зберігається за оплатою праці. Тому в проекті нової редакції Програми КПРС підкреслюється необхідність постійно вдосконалювати систему оплати

праці. Вона повинна мірою позиціонувати її кількості і якості, враховувати її умови і результати, стимулювати підвищення кваліфікації працівників. Протягом дванадцяті п'ятирічки передбачається збільшення середньомісячної заробітної плати робітників і службовців на 13—15 процентів, а середньомісячної оплати праці колгоспників на 18—20 процентів.

Величезну програму зростання добробуту радянського народу партія тісно пов'язує з створенням на-

дійної продовольчої бази і вважає це завданням загальнопартійним, загальнонародним. Визначальну роль у реалізації Продовольчої програми СРСР відіграє агропромисловий комплекс.

Уже дванадцяті п'ятирічки передбачається збільшення середньомісячного обсягу валової продукції сільського господарства на 14—16 процентів. Важливим завданням є збільшення народного господарства в послідовне здійснення Комплексної програми розвитку виробництва товарів народного спо-

живання і сфери послуг на 1986—2000 роки.

Справою особливої соціальної значимості партія вважає розв'язання житлової проблеми. До 2000 року намічається забезпеченість кожної сім'ї окремою квартирою або індивідуальним упорядкованим будинком. За три п'ятирічки будуть введені в експлуатацію жилих будинків загальною площею не менш як 2 млрд. квадратних метрів. При цьому звертається увага на духовної і матеріальної

підвищення якості житла.

У формуванні гармонійно розвиненої особи зростає значення таких сфер соціальної життя, як охорона здоров'я, освіта, наука і культура. Партия в своїх передбаченнях істотно змінить матеріально-технічну базу охорони здоров'я і підвищення якості медичного обслуговування амбулаторій, створення найбільш сприятливих умов для прилучення широких мас трудящих до духовної і матеріальної

Харківським електромеханічним заводом. У творчих і ділових контактах перебуває облівіділ із обласним будинком культури з районними клубами і організаціями УТОГ.

Тетяна Сергіївна, маючи спеціальну освіту, нерідко є автором змістовних сценаріїв, режисером захоплюючих масових заходів, урочистих вечірів, «вогнівок», які завжди стають помітною, пам'ятною подією у житті членів УТОГ Харкова.

Тетяну Сергіївну поважають і пішують за добру відчу, врівноваженість. Вона завжди допоможе порадою, ділом, не формально, а від душі. Побачити голову облівіділу не є повинно, а засмучено, роздратовано, неправильно — неможливо. І хоча я знаю, що є в ней невдачі, образи, недуги. Але все це відходить, коли йдеється про людей, про їх турботи, все перемагає прагнення допомогти їм, бути корисною. В цьому — її покликання.

З ювілеєм Вас, Тетяно Сергіївно! Доброго Вам здоров'я, успіхів у вашій нелегкій, але такій потрібній роботі.

А. КОВАЛЕНКО,
директор Харківського будинку культури.

ДОПОМОГТИ ОБРАТИ ПРОФЕСІЮ

Днями учні 12 класу Ворошиловградської спеціалізованої школи-інтернату для глухих дітей побували у своїх шефах на УВП. Це була не звичайна екскурсія на виробництво, а ділова зустріч випускників і робітників різних професій.

На підприємстві разом з учителями школи. З першими слів їм стало зрозуміло, що у дванадцяті п'ятирічні робітничий колектив поставив перед собою важливі завдання: працювати ще ефективніше. А в цьому «завтра» немаловажна роль випускників і робітників різних професій.

На підприємстві разом з учителями школи. З першими слів їм стало зрозуміло, що у дванадцяті п'ятирічні робітничий колектив поставив перед собою важливі завдання: працювати ще ефективніше. А в цьому «завтра» немаловажна роль випускників і робітників різних професій.

Секретар партбюро УВП Геннадій Петрович Мазін супроводжував дванадцяті п'ятирічників у цехах підприємства. Зуникюючись біля робочих місць, де працюють передовики, він знайомив учнів не тільки з правопланівними п'ятирічками, але й показував можливості сучасного виробництва у спрощеній формі.

Саме так, в бесіді з кращими почучими спеціалізаторами УВП, закладали оснози вибору майбутньої професії, з цього, власне, і починається робота з профорієнтацією, що є одним з найважливіших завдань реформи школи.

Такий захід для майбутніх робітників проводиться не вперше. Екскурсії на виробництво, зустрічі зі знатними трудівниками, участь

Присутні на зборах вчителі зі слюсарем І. І. Шевченком.

Для багатьох випускників питання «ким буди?» вже вирішено. А колектив УВП, заводі і фабрики міста вже готові їх прийняти до своїх лав.

Є. КОВАЛЕНКО,
вихователь 12 класу
Ворошиловградської спецшколи-інтернату
для глухих дітей.

РЕЦЕНЗІЇ, ВІДГУКИ

ДЖЕРЕЛО ВІРНОСТІ – ЛЮБОВ...

Ныров Николай. Источник верности: Стихи, Одесса, Маяк, 1984.

«Источник верности» — первая книжка поэта Миколи Нырова. Твори, що увійшли до неї, написані протягом ряду років, деякі друкувалися в збірниках, журналах, газетах і відомі літераторам поезії. Тому реченізовану книжку можна розглядати як поетичний додробі певного періоду художнього розвитку автора, як його своєрідний творчий життєвий перед читачами.

Та про читачів — розмова особлива. Вони, в міру ознайомлення з віршами Нырова, що появлялися в періодичних виданнях, все більше і більше профілактично поговоють до поета. Їх підкоряє щирість, довірливість автора, простота і ясність вираження думок і почуттів. Інтерес читачів поспілювалася ще й одна обставина, про яку вони дізналися від самого поета: в ряді віршів він повідомляв, що позбавлений слуху. Разом з тим, Ныров ніколи не скажався на свою долю і, що особливо слід зазначити, не розраховував, не хотів розраховувати на те, що чигда знизили вимогливість до йоготворчості, а навпаки, підвищував вимогливість до себе і не поспішав видавати збірку віршів.

Нарешті він зважився видати книжку, яка, до речі, не залежала на прилавках книжкових магазинів. Читачі одержали можливість ширше і глібше познайомитися з творчістю Нырова, зображену його своєрідний, благородний і напружений поетичний світ, відчути всю повноту ліричних переживань автора...

Книгу відкриває невелика стаття «Переступи виднокруг», написана відповідальним секретарем Вінницької обласної писемництвою організації Анатолем Бортником, в якій повідомляється деякі подробності з життя автора «Істочника верности», його тематичний діапазон, художні пристрати.

Микола Павлович Ныров народився в селі Пісочне Гор'ківської області. В дев'ять років, після тяжкої хвороби, втратив слух. Навчався в заочній школі м. Вінниці. Це місто стало йому рідною домівкою. Тут він працює інструктором облвідділу УТОГ, а вільний час — присягає поезії... Ці скуні дані доповнюють вірш, наскріні біографічними реаліями.

Перший життєві уявлення Нырова відображені у віршах про дитинство, засучені не Юноша, про ті часи, коли починала «созревать» його душа. «Юноша», «Коник», «Березовий сок» й інші вірші містять спогади про роки вінин, передають атмосферу горя і тривоги, відтворюють життя картиною воєнного дитинства, моменти біографії, долі, найтіповіші для покоління автора.

У вірші «Мать» він розповіє як у перші місяці вінин його односельчани зустрівали «наполненные горем поезд», що їшли з України, аби дати «детям української землі» притулок. Повідані він і про те, що його маті взяла кількох сиріт, ділила порівну життій хліб між своїми рідними дітьми і усиновленими, для яких була також матір'ю, жила напруженою працею і твердою вірою у майбутнє:

Она і верила, і знала,
Что там, где муж
сраженным пал,
Его винтовка

не пропала—
Другой боен винтовку
взял.
Другой, быть может,
с Украини.
И с ним вдова к победе

шла,
Ему растила брата,
сына —
Она иначе не могла.

Нырова — тема Вітчизни. Вірш про свою країну, її природу, трудівників і захисників сповнені священним трепетом любові; громадянським пафосом.

Звертає на себе увагу те, що ряд творів наявні життєвими враженнями, які схвилювали автора, пройшли крізь його думки і серце.

Так,

«подле славы», на яку

«гонят народной памя-

ти горят», викликає у нього думки про героїчну минулу нашого народу. Дивлячись на «пламя Вечного огня», розмовляючи з уявним співбесідником, він звертається до того часу, коли прогриміла «гроза семнадцятого года», коли ієкра від запалу «Аврори» запалила світло нового життя («Марсово поле»).

А Золоті ворота «подсказали» йому тему для створення одніменного твору.

В ньому поет не говорить про зовнішні вигляди видатної пам'ятки культури, які відігравали відігравали роль у вихованні характеру у дітей: вони ставали сміливими, навчалися переборювати труднощі, досягати наміченої мети.

Також

відчуття часу, яким

ніби дихає на дрівня спору, що стала емблемою Кієва:

И стоит у ворот
величаво
В седине и в рубах
времена.

Але і це не все. Нырову, виявляється, потрібно скласти, чим овійні стілти, що минули. Тому у вірші зроблено акцент на народній славі, відображені в золотих воротах, у всьому древньому і молодому місті, що й прапорою примірює покоління людей:

Светл Киев, и смотрит
молodo,
И в грядущее гордо идет.
Инакже какужчи, геройче ми-
нупе и сущасе, перегрекую-
чись прогнозируют світле
майбутнє.

Так зовнішні враження становлять ліричними рядками громадянської поезії Нырова, її тематику, образний лад, тоналність. Вона — напружена, динамічна, контрастна. В ній — зіткнення наївних дитячих уявлень зі зрілим баченням світу, добре зі злом, тіні з голосом природи, що звути словом, музикою. Воно сповнена мудрим і добрих поглядом, багатим життєвим і емоційним досвідом автора. І вся вона пронята почуттям відповідальності за працю розуму і серця, за кожне слово... Ось як Ныров говорить про свою життєву і творчу долю, про своє поетичне кredo:

Я знаю страх. Я видел
бомбы
Не в кинокадрах —
над собой.

А этот страх всего
огромней —
Безумный страх пред
немотой!

Не седина меня тревожит,
Не смерть моя — все
будет в сроках.

Страшней, что вдруг
умолкнуть может
Мой стих, уйти с крутых
дорог.

Смолчит, увидев боль
чужую,
Не станет выше суеты,
Дай мне, судьба, буду

любую,
Не дай лишь этот
немотой!

Такі моральні ідеально-художні орієнтири поета.

Головна тема творчості

Нырова — тема Вітчизни. Вірш про свою країну, її природу, трудівників і захисників сповнені священним трепетом любові; громадянським пафосом.

Звертає на себе увагу те, що ряд творів наявні життєвими враженнями, які схвилювали автора, пройшли крізь його думки і серце.

Також

відчуття часу, яким

ніби дихає на дрівня спору, що стала емблемою Кієва:

Вдруг не поймут?

Они ж привыкли

С рожденя к вечной

тишине.

Что ритм для них, живое

слово,

Оно смешно и чудо им.

Стыдись занятия

пустого —

Читать стихи глухонемым.

Але мова же жесты, робить

здавалось бы, неможливе.

И чудо — образы и звуки

Вдруг ожили в движеньях

рук.

Слушачи зосреджені —

и сприимаютъ.

В их души музыка

вступает

И растворяется в крови.

Поста-чтица охопила

раздевання. Він ба-

чишь,

якого «стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,

якого

«стиховремен-

ия»

читається поетом,